

og Frederiksværk (Doose), ikke har ment at kunne gaa ind paa den Form for Ansættelsen, som Lovforslaget bestemmer. Mindretallet er nemlig gaaet ud fra, at det skulde være Arbejderforsikrings-Raadetselv, der paa en Maade kom til at foretage disse Ansættelser, idet nemlig vedkommende først, naar de have arbejdet i 4 Aar, skulde kunne ansættes efter Indstilling af Arbejderforsikrings-Raadet. Udvalgets Flertal har ikke kunnet tiltræde denne Tanke, idet man her vil skabe en ny Praksis for Ansættelsen af Embedsmænd, og det have vi ikke fundet nogen Anledning til at tiltræde, men jeg skal i øvrigt ikke i Øjeblikket komme ind paa en Imødegaaelse af Mindretallets Ændringsforslag, men afvente den Begrundelse, der vil fremkomme fra de Herrer's Side.

Martin Olsen: Ved Sagens første Behandling fremdrog jeg den Side af Sagen, som den ærede Ordfører sidst omtalte, og jeg mente, man maatte netop, da vi her havde med Ansættelse af Embedsmænd at gøre under Forhold, der vare forskelligartede fra dem, der ellers ere til Stede i andre Kontorer, se at komme ind paa en anden Maade at ansætte disse Folk paa. De ere jo stillede, om man vil, mere afhængigt af den Institution, hvori de skulle arbejde. Det ærede Medlem for Horsens (Lyngsø) og jeg havde først i Sinde at stille Ændringsforslag om, at de Hovedmedhjælpere, der skulde bruges ved Arbejderforsikrings-Raadet, egentlig ikke skulde ansættes fast, men paa en Maade, saa at man til enhver Tid kunde komme af med dem, hvis det viste sig, at man ønskede det, men dog ogsaa paa den anden Side saa fast, at de, hvis de hele Tiden passede deres Arbejde i Raadet, og de bleve afskedigede af en af de Aarsager, som ere omtalte i Pensionsloven af 1851, saa vare hjemlede Pensionsret. Men det gaar mange Gange saaledes her i Livet, at man maa gaa paa Akkord med Uretten, og vi ere gaaede noget paa Akkord med den bestaaende, for dette Forhold ganske urimelige Ordning, at Embedsmændene ansættes fast, og have søgt at finde en Form for en Overgang saadan, at man antager Kontorchefen og Fuldmægtigen foreløbig paa Prøve i fire Aar, og først naar det saa viser sig i den Tid, at de have været i Stand til at gøre god Fyldest, derefter ansætter dem fast. Vi have ment, at det, vi tilsigtede ved vore Ændringsforslag, var et saa svagt Forsøg paa at røre ved det bestaaende og saa ganske i Overensstem-

melse med hele den paagældende Institutions Forhold, at man skulde have troet, at det ærede Flertal vilde have været tilbøjeligt til at gaa med dertil. Det er nu ikke sket, og vi staa derfor sammen med det ærede Medlem for Frederiksværk (Doose) som Forslagsstillere til de Mindretalsforslag, som jeg herved har den Ære at motivere.

Det har ikke været vor Hensigt at foretage noget som helst, der kunde forringe Forholdet for de Folk, der ere der nu og komme i Fremtiden. Men vor Hensigt er at stille Raadet som saadant saa gunstigt som muligt med Hensyn til de Hovedmedhjælpere, det skal have. Vi have ogsaa ment, at de nuværende ansatte ere fuldt ud i Stand til at røgte det Hverv, det vanskelige Hverv, tror jeg godt at kunne sige, som paalægges de Folk, som have med disse Sager at gøre, og vi have derfor foreslaaet at stille dem endnu gunstigere, end Lovforslaget tilsigter, idet vi ikke alene indstille til den samme Løn, som Forslaget foreslaar, men henstille, at de straks nu, hvis den nuværende Sekretær og Fuldmægtig ansættes henholdsvis som Kontorchef og Fuldmægtig, faa Pensionsret fra den Tid, da de bleve ansatte i deres nuværende Stilling. Det er at stille dem gunstigere, end Lovforslaget vil gøre. Paa den Maade tro vi at have vist, at der ikke ligger noget som helst chikanøst bagved vort Forslag, men at Hensigten kun er at betrygge Arbejderforsikrings-Raadet imod i Fremtiden at faa Hovedmedhjælpere og Embedsmænd, som senere skulde vise sig at være mindre tjenlige til Arbejdet. Det er det, vi have villet, og man kan vel nok forlange, at naar man har med en Institution som Arbejderforsikrings-Raadet at gøre, af hvis Arbejde mange Menneskers Ve og Vel afhænger, og som træder i saa direkte Rapport til Befolkningen, og som maa træffe Afgørelsen hurtigt, maa det være mere mobilt, end andre offentlige Kontorer desværre ere. Og jeg mener derfor, at vi skulde stille de Funktionærer, der ansættes her, i et vist Afhængighedsforhold baade til Arbejderforsikrings-Raadet og til Befolkningen.

Det har det ærede Flertal ikke villet, hvorfor forstaar jeg ikke. Mon Konservatismen i den Grad er gaaet de Herrer i Blodet, at de heller ikke ville røre ved dette? Den ærede Ordfører sagde jo, at man ikke vilde skabe en ny Praksis, det gør man for saa vidt ikke, men i øvrigt tror jeg ikke, det vilde være nogen Skade